

А з воли вертаюць менер у неволю,
А нігдз менер у тюрму,
Туды де замісто закона - сваволлю,
Ма снлу шапуюць та снлу одну.

Де правце не маромо неспасенні людз,
Де мілосрдзі "нігданці" жывуць,
Де коннік соді лише кару зготуе
За рэмію ^{за чарда} анічародзі туд.

Де, ако-сь то гудно, всі гідла шукаюць,
У расом оу гідла сіліаць,
Де мілосрдзі скарэцца, про правду не дбаюць,
І знамні про неі не амяць!

І раг ві там жыву, що-д краю снужыць,
І відаць за нёго жывітця,
Дак ружы внадаюць... гня чого родітці,
Ах праця даремна твоя..!

Ах коннік, хто скарэ нійі заведзе,
Облае, зневажае, а сам
Нічою не родіт, бо мілосрдзі зне
Своім потураць поцуттям.

Не можна родітці і народу снужытці
В тюрмі, у неволі, в армі,
Даремна вця праця... не хогець і жыву
У ці беспросвітні гні!

Не-вце-м так нікому непава і не зуме,
Не пронде цён проклятні час,
Не вце ми ~~xxx~~ до ^{нізі} тоі не дідідем годіем,
Кому засуде "свідм правду" гня нас!

Навідуць, судме ласкалі, ак скарэномы вам ізі
ліжні, ~~неправа~~ ці вуч ізі дзуполатці, кому
важко, дак ці не снлз віжнітці оцнннн
кнлел? Ак дзуме, чю до ценсур +

мені зне
Судм
Повно

P.S. крам
моі знаем
чо снуж
св мадн
навіз не

pps. Кнж
перенда
напевно не
са чо про

мени зднеговя, на неї не снїя свашају ?
Будиме спорови !

Побашаюм си К. Аспри

Р.С. крапантег, судиме менови, чї м
ноиди наемим. А пропїс перданте зам,
чо сжупї в "Зарї" чо вандрївкы не ну-
сав мадинїз вандрївникїб, і мисари ^{сжупїс} вомї
набїжї не по нїз саван. К. А.

Р.С. Купе мени Е. М. - ов написати гнї вач
перепїдаг лїтературї са оцївїсї 2 рокї. Не
наневно не сжастї, але, сжремїсї, а вїсї мїсї
са чо нїрїчї, кому жїтїно не гїдї.